

ни споредъ желанието, и че отмъщението колкото за Филиппа напълно бѣше извършено, тогазъ Александръ подари много добри жертви на богътъ, а пари на челоувѣцитѣ. Прочее, мнозина даже отъ писателитѣ колкото за тѣзи пророчества същото нѣщо нисуватъ. А пакъ Александръ въ едно писмо, което бѣше писалъ до майка си, казваше че бѣше ужъ приелъ нѣкой си тайни пророчества отъ богътъ, който слѣдъ като щѣлъ да се върне у дома щѣше ги кажи само ней. Нѣкой си пакъ казваха че пророкътъ като искалъ по Еллински да го провъзгласи т. е. ὁ παῖς δι' οὗ, която дума значи, о дѣте, а като не знаеше добръ Еллински языкъ, та въ послѣдний слогъ вмѣсто да употрѣби буквата н, употрѣби с, и каза ὁ παῖς δι' οὗ т. е., о педиосъ, която може и да значи, о дѣте на богътъ Зевсъ; за тѣзи погрѣшка Александръ Великий много се възрадова, и тѣй се разнесе думата на-всякадѣ че богътъ т. е. бѣше го провъзгласилъ за дѣте на Зевсъ. Казваха още че като чу въ Египетъ изрѣчението на Философътъ Псаммона, та ученияваше твърдѣ добръ расхжденията на онзи философъ т. е. че всичкитѣ челоувѣци сж били по волята на богътъ; защото въ всякое мѣсто гдѣто се намира власть за да се управлява та самото управление е отъ

681 Бога. А самъ той още по философически славеше богътъ и казваше че Зевсъ е общъ баща на всичкитѣ хора, но за свой особни синове счита ония само, които сж най добри.